Ulf Lundell, Xavante

Jag var tio r den gngen
och julen var p vg
Jag nska mej en hund och en resa
till en Sderhavs
Jag fick min frsta grammofon
och en bok av en ventyrsman
Han levde d, nu r han dd
Han satte upp en expedition
och gav sej in i Mato Grosso land
Vidare, vidare uppfr Rio das Mortes
tills han fann
Xavante

Jag var med honom p bten
i djugelns heta fukt
Pirayorna inunder, anacondor
och jaguaren p stranden
Hela natten in mot juldan
tills Apoena stod framfr oss
Hvding ver vildar i dom vilda landen
Nakna med lnga bgar
och pilar genom vit mans hud
Inga smycken, ingen nd
ingen Gud
hos Xavante

Jag kan knna lukten av nejlika, saffran och glgg
och vrmen i huset och tryggheten dr
Jag var tio r den gngen och snflingor fll
en juldagsmorgon lngt ifrn hr
Min far satte krvar i bjrken och domherrar kom och t
Uppfr Rio das Mortes styrde Blomberg
i sin ranka, vingliga bt

Nu har jag hela vrlden i huvudet
och dom frker f in nnu mer
Dom flsar mej i nacken frn morgon till kvll
med sina tungor
Ingen verklighet lngre som jag kan lita p
efter alla lgner som mtts med lgn
frn dom djvlarna som bara har tomma ord i sina lungor
Jsg kund bara st dr och se p
nr klubban fll, jag hade inte rd
Inga smycken, ingen Gud
ingen nd
Nu r jag en Xavante